

הנקודות של רותי

פטר ריינולדס

שעור הציור כבר
הסתיים אבל רותי
עדיין יושבה במקומה.
הדף שלה היה ריק.

המורה הסתכלה על
הדף "זה כנראה דוב
צפוני לבן בסופת
שלג?" אמרה.
"זה לא מצחיק" ענתה
רותי "אני לא יודעת
לצייר."

המורה חייכה "רק
תעשי סימן כלשהו
ותראי מה יוצא
מזה" אמרה.

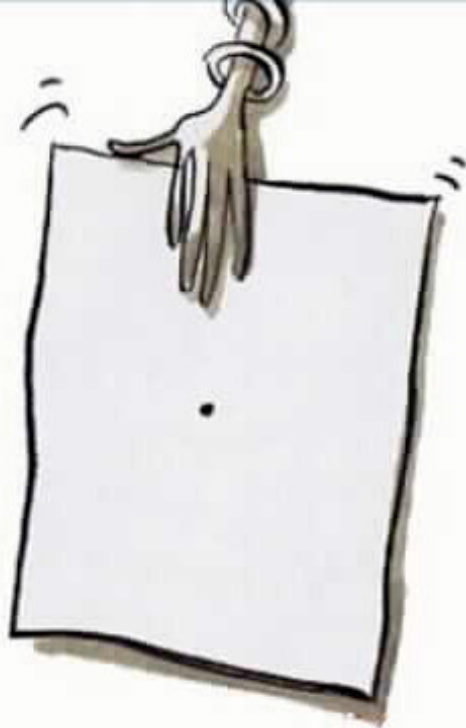
רותי לקחה עט
סימון ונתנה לניר
מכה חזקה "הנה!"

המורה לקחה את הדף
ובדקה אותו בקפידה.

"המממ.."

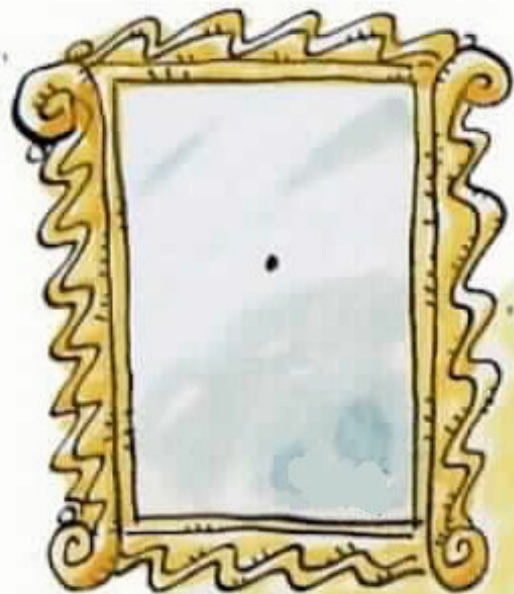

היא שמה את
הדף לפני רותי
ואמרה
"עכשיו תחתמי
כאן."

רותי חשבה רגע.
"טוב. אמנם לצייר
אינני יודעת, אבל אוכל
לכתוב את שמי."

בשבוע הבא, כשרותי
נכנסה לכיתת הציור
הופתעה כאשר ראתה מה
תלוי מעל שולחן המורה.
זה היה הדף שציירה,
הנקודה שלה!
ובתוך מסגרת זהב!

"המממ.. הייתי יכולה
לעשות נקודה יותר
טובה!"

היא פתחה את
קופסת הצבעים
שלא השתמשה
בה עוד אף פעם,
והתחילה לעבוד.

היא ציירה וציירה.
נקודה צהובה.
נקודה ירוקה.
נקודה אדומה.
נקודה כחולה.

הכחול התערבב עם האדום.
היא גילתה שיכולה לעשות
נקודה סגולה.
היא המשיכה לנסות ועשתה
הרבה נקודות בצבעים
שונים.

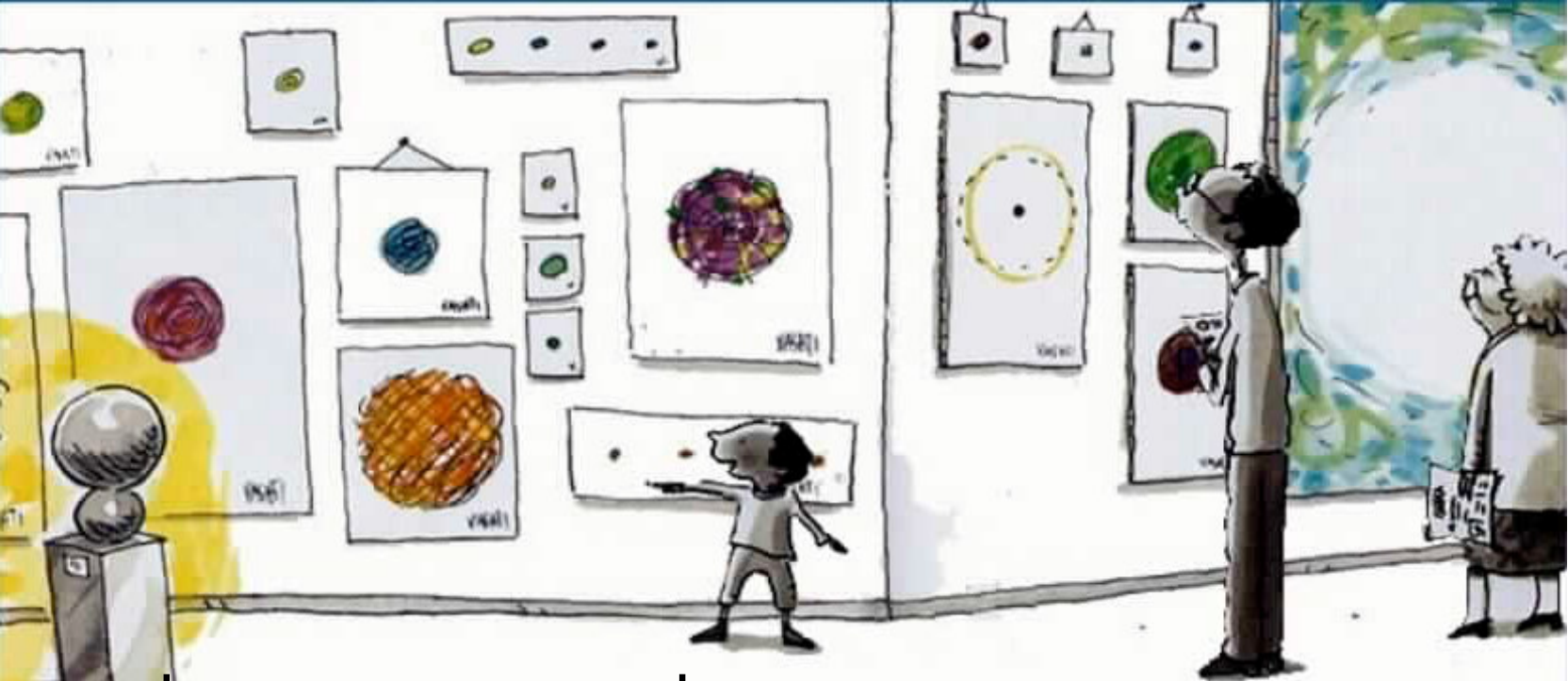

"אם אני יכולה לעשות
נקודות קטנות, אוכל לעשות
גם גדולות."
רותי לחה מכחול גדול יותר
וניר גדול יותר כדי לעשות
נקודות יותר גדולות.

רותי עשתה גם ציור הנקודה
בלי לצייר נקודה בכלל.

בתערוכת הציורים, הנקודות של רותי עשו רושם גדול

רותי ראתה ילד קטן שהביט
עליה בהערצה.

"את באמת אומנית גדולה"
אמר "הייתי רוצה לדעת
לצייר כמוך."

"אני בטוחה שתוכל" אמרה
רותי.

"אני? לא, אני לא יודע לצייר
אפילו קו ישר עם סרגל."

רותי חייכה.
היא נתנה לילד דף ניר ריק
"תראה לי" אמרה.

העפרון של הילד רעד
כשהוא צייר את הקו."

רותי הביטה על הזיגזג
של הילד.
ואז אמרה..

"בבקשה, תחתום
על זה."

